

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.694 van 16 december 1998

A. 61.164/VI-12.198

In zake : **VANDEWIELE** Didier,
chemin du Renard 11
7750 Mont de l'Enclus,

tegen :

de gemeente Mont de l'Enclus.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien de op 2 en 13 december 1994 ingediende verzoekschriften, waarbij Didier VANDEWIELE verklaart "beroep aan te tekenen" tegen het besluit van 13 juli 1994 van de gemeenteraad van Mont de l'Enclus, waarbij hem als tuchtstraf de schorsing in zijn ambt van veldwachter voor de duur van één maand met verlies van wedde opgelegd wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 april 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 november 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 december 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. GUILLUY, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker veldwachter van de gemeente Mont de l'Enclus is; dat tegen verzoeker wegens feiten die zich op 8 maart 1994 voorgedaan hebben, op 9 mei 1994 door de gemeenteraad een tuchtvervolgving ingesteld is, alsmede een strafvordering uitgaande van de gemeentesecretaris; dat die vordering geseponeerd is; dat in het kader van de tuchtprocedure verzoeker, alsmede verschillende getuigen opgeroepen werden om op 9 juni 1994 voor de gemeenteraad te verschijnen en er te worden gehoord in verband met de volgende grieven :

- "- aanwezigheid in de cafés tijdens de diensturen;
- aanwezigheid op kantoor in kennelijke staat van dronkenschap;
- besturen van een voertuig in die staat;
- geroep, beledigingen en een agressieve houding tegenover de gemeentesecretaris, waardoor laatstgenoemde arbeidsongeschikt geworden is;

- geroep, beledigingen en een agressieve houding tegenover de hoofdveldwachter, zijn onmiddellijke meerdere;
- geroep en een agressieve houding tegenover een schepen;
- weigering om een alcoholtest te ondergaan;
- niet-naleving van artikel 216 van de nieuwe gemeentewet";

dat verzoeker, zijn raadsman en de getuigen op de genoemde datum van 9 juni 1994 gehoord werden; dat van de hoorzittingen een proces-verbaal opgemaakt werd en ter kennis gebracht werd; dat de gemeenteraad op 1 juli 1994 beraadslaagd heeft over de op te leggen straf en overgegaan is tot een stemming, waaruit blijkt dat de voorkeur gegeven werd aan de schorsing als straf voor de duur van één maand zonder verlies van wedde; dat tijdens een nieuwe, op 13 juli 1994 gehouden vergadering de gemeenteraad het bestreden besluit vastgesteld heeft, waarbij aan verzoeker voor de duur van één maand een tuchtschorsing met verlies van wedde opgelegd werd; dat dat laatste besluit gemotiveerd is als volgt :

" Gelet op de feiten die zich op 8 maart 1994 voorgedaan hebben, wat betreft het gedrag van de heer Didier Vandewiele, veldwachter;

Gelet op het feitenrelaas dat door de gemeentesecretaris opgemaakt is en op 9 maart 1994 aan de burgemeester afgegeven is;

Gelet op de inhoud van het verslag van de hoofdveldwachter;

Gelet op het door dokter LUYTS afgegeven medisch getuigenschrift, waaruit blijkt dat Mevrouw MAES, gemeentesecretaris, ten gevolge van de feiten drie dagen arbeidsongeschikt geweest is;

(...)

Gelet op de ernst van de aan betrokkene ten laste gelegde feiten, namelijk :

- staat van dronkenschap in de uitoefening van zijn ambt;
- beledigingen van de gemeentesecretaris, slagen waardoor deze ambtenaar drie dagen arbeidsongeschikt geweest is, verzet tegen en beledigingen van de hoofdveldwachter, weigering om een alcoholtest te

ondergaan, besturen van een voertuig in staat van dronkenschap;

Gelet op de verklaringen van de betrokkene en zijn verdediger die in het proces-verbaal van verhoor opgenomen zijn;

Gelet op de verklaringen van de getuigen;

(...)

Overwegende dat de voorstelling der feiten door de getuigen het door de gemeentesecretaris weergegeven relaas bevestigen;

Overwegende dat die fout niet de eerste is die aan de heer Didier Vandewiele ten laste gelegd wordt, aan wie zijn dronkzucht verweten kan worden;

Gezien de door betrokkene en zijn verdediger uiteengezette argumenten;

Overwegende dat een gemeenteraad onmogelijk zulk een gedrag kan aanvaarden, dat totaal onverenigbaar is met het ambt van veldwachter;

Aangezien een veldwachter nooit een duidelijk gevaar voor anderen mag betekenen;

Overwegende dat de betrokkene een tuchtstraf ruimschoots verdient heeft";

dat die beslissing op 19 juli 1994 aan verzoeker ter kennis gebracht is; dat laatstgenoemde verklaart op 29 juli 1994 bij de bestendige deputatie bezwaar te hebben aangetekend; dat laatstgenoemde op 1 september 1994 de haar toegemeten termijn om uitspraak te doen tot 3 oktober 1994 verlengd heeft; dat ze op 29 september aan de verwerende partij medegedeeld heeft dat ze geen bezwaar maakte tegen de uitvoering van het bestreden besluit; dat verzoeker hiervan op zijn beurt per brief van 3 oktober 1994 ingelicht werd;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is om reden dat het te laat ingesteld is; dat ze betoogt dat "de verzoekschriften binnen zestig dagen te rekenen vanaf 27 oktober 1994 ingediend moesten worden (cf. stuk 27),

d.w.z. vóór 5 december 1994, (zodat) het tweede verzoekschrift, dat van 12 december 1994, kennelijk te laat ingesteld is";

Overwegende dat de strekking van het bestreden besluit bij ter post aangetekend schrijven, ontvangen op 19 juli 1994, ter kennis van verzoeker gebracht is; dat een afschrift van dat besluit op 20 juli 1994 op het provinciebestuur ontvangen is; dat verzoeker, zonder te worden tegengesproken, beweert op 29 juli 1994 bij de bevoegde toezichthoudende overheid bezwaar te hebben aangetekend; dat de bestendige deputatie bij een besluit van 1 september 1994 waarvan aan verzoeker op 6 september een afschrift toegezonden is, de haar toegemeten termijn om uitspraak te doen tot 3 oktober 1994 verlengd heeft, of tot de laatste dienende dag; dat op die laatste datum de toezichthoudende overheid aan de gemeente, alsmede aan de bestendige deputatie heeft laten weten dat ze geen bezwaar maakte tegen de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad; dat de wettelijke termijn om beroep in te stellen dus op 4 oktober 1994 ingegaan is en op maandag 5 december 1994 's avonds verstreken is;

Overwegende dat hieruit volgt dat het eerste verzoekschrift, dat op 2 december 1994 ingediend is, namelijk binnen de wettelijke termijn om beroep in te stellen, ontvankelijk is; dat de exceptie niet kan worden aangenomen wat dit verzoekschrift betreft;

Overwegende, ten aanzien van het tweede, op 13 december 1994 ingediende verzoekschrift, dat verzoeker weliswaar erin verklaart dat hij de "inlichtingen" die hij verstrekt in aanmerking wil zien nemen, maar hij in dat verzoekschrift, op basis van die "inlichtingen", ook twee nieuwe middelen aanvoert; dat het daar dus om een nieuw verzoekschrift gaat, zij het

dat het zich aandient als een aanvulling van het eerste; dat dat nieuwe verzoekschrift, doordat het na 5 december 1994 ingediend is, niet ontvankelijk is; dat de exceptie dient te worden aangenomen wat dit verzoekschrift betreft;

Overwegende dat de verwerende partij nog opwerpt dat de beroepen niet ontvankelijk zijn om reden dat, met schending van de artikelen 2 en 3 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in de verzoekschriften noch de verwerende partij, noch de zetel van de verwerende partij, noch het voorwerp van de vordering, noch het bestreden besluit, aangegeven worden, waarbij zelfs geen afschrift van dat besluit bij die verzoekschriften gevoegd is;

Overwegende dat uit de verzoekschriften voldoende duidelijk en zonder dat de verwerende partij zich heeft kunnen vergissen, valt op te maken dat verzoeker het besluit van 13 juli 1994 van de gemeenteraad van Mont de l'Enclus waarbij hem als tuchtstraf voor de duur van één maand de schorsing met verlies van wedde opgelegd wordt, bestrijdt en derhalve de nietigverklaring ervan vordert; dat hij aldus voldoende het onderwerp van zijn beroepen gepreciseerd heeft en de verwerende partij, alsmede de zetel van de verwerende partij aangegeven heeft; dat de omstandigheid dat hij bij zijn verzoekschriften niet het afschrift van het bewuste besluit gevoegd heeft, dat de verwerende partij zonder probleem heeft kunnen onderkennen en in het administratief dossier heeft kunnen opnemen, dan ook niets afdoet aan de ontvankelijkheid van de beroepen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een middel aanvoert dat hij als volgt uiteenzet :

" Op 1 juli 1994 doet de gemeenteraad tijdens zijn vergadering uitspraak over de toe te passen tuchtmaatregel. Geen enkele beslissing zou me ooit naar behoren medegedeeld worden. En niet zonder reden : geen enkele van de voorgestelde tuchtmaatregelen kon de algemene instemming verkrijgen of door een meerderheid worden goedgekeurd. Maar daarmee is de kous niet af ..., want op 13 juli 1994 plaatst de gemeenteraad dat punt opnieuw op zijn agenda en neemt hij de beslissing die men kent.

Nadat hij er uiteindelijk in geslaagd is mij een straf op te leggen, is het niet meer nodig dat punt een derde keer opnieuw op de agenda te plaatsen.

Ik wens erop te wijzen dat noch mijn verdediger, noch ikzelf, opgeroepen zijn om de vergaderingen van de gemeenteraad van 1 en 13 juli 1994 bij te wonen.

Bovendien bestaat er geen spoor van de goedkeuring van de notulen van de vergadering van 1 juli en bestaat het zogenaamde voorstel van straf dan ook niet. Bijgevolg lijkt het mij moeilijk, zo niet onmogelijk, om, zoals de gemeenteraad op 13-07-94 plechtig verklaart, op een niet bestaande beslissing terug te komen.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar antwoord stelt dat het middel, waarbij volgens haar een beweerd gebrek van het bestreden besluit van 13 juli 1994 aan de kaak gesteld wordt op de grond dat de notulen van de vorige vergadering van 1 juli 1994 niet goedgekeurd zouden zijn, feitelijke grondslag mist, omdat "de beslissing om een straf op te leggen ... in werkelijkheid voortvloeit uit notulen van de gemeenteraad van 13 juli 1994 (die) goedgekeurd zijn op de vergadering van de gemeenteraad van 24 augustus 1994";

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat "de notulen van de gemeenteraad van 1 juli 1994 nooit goedgekeurd zijn en (dat) het dus

onmogelijk was om op 13 juli 1994 op een niet bestaande beslissing TERUG TE KOMEN";

Overwegende dat de auditeur-rapporteur in zijn verslag van oordeel is dat de gemeenteraad tijdens zijn vergadering van 1 juli 1994 aan verzoeker wel degelijk een straf opgelegd heeft, namelijk een tuchtmaatregel van schorsing zonder verlies van wedde, zodat de partijen niet kunnen aanvoeren, zoals ze doen, dat de beslissing van 1 juli 1994 niet zou bestaan; dat hij derhalve het middel in die zin uitlegt dat het ontleend is aan schending van artikel 307, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet en dat in dat middel tegen de gemeenteraad ingebracht wordt dat hij, meer dan 10 dagen na het opleggen van de bewuste straf, een nieuwe, zwaardere, straf opgelegd heeft ondanks het vermoeden van afstand van tuchtvervolgning waarin de genoemde wetsbepaling voorziet;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat de gemeenteraad op 1 juli 1994 geen straf heeft kunnen, noch willen opleggen; dat ze immers aanvoert dat uit de tijdens die vergadering gehouden stemming gebleken is dat slechts 4 van de 9 leden voor de schorsing als straf gestemd hebben en dat de burgemeester dus ten onrechte geoordeeld heeft, zoals blijkt uit de notulen van die vergadering, dat de gemeenteraad besloten had tot een "schorsing van één maand, zonder inhouding van wedde"; dat ze derhalve betoogt dat "de bestreden handeling de enige straf is die aan verzoeker opgelegd is";

Overwegende dat verzoeker er zich in zijn laatste memorie toe bepaalt "zijn vordering tot nietigverklaring en (...) de voortzetting van de rechtspleging te bevestigen";

Overwegende dat bij de uitlegging van een middel de strekking en de inhoud ervan niet verdraaid mogen worden;

Overwegende dat in het onderhavige geval, door het middel zoals het gesteld is, verzoeker toegeeft, zoals trouwens de verwerende partij stelt, dat de gemeenteraad tijdens zijn vergadering van 1 juli 1994 aan verzoeker geen enkele straf opgelegd heeft, waarvan hij het bewijs ziet in de omstandigheid dat de notulen van die vergadering niet goedgekeurd zijn; dat het administratief dossier inderdaad niet wijst op het bestaan van een op 1 juli 1994 genomen beslissing; dat daarentegen blijkt uit de notulen, waarvan verzoeker een afschrift overlegt en de verwerende partij niet de strekking betwist, dat de gemeenteraad weliswaar een stemming gehouden heeft, maar dat die stemming het volgende resultaat opgeleverd heeft :

" schorsing : 4 stemmen voor
tegen enige straf : 3 stemmen voor
inhouding van wedde : 1 stem voor
onthouding : 1 stem",

namelijk 4 stemmen voor de schorsingsmaatregel, zodat geen absolute meerderheid bereikt was; dat de voorzitter van de vergadering dus ten onrechte, zoals in de bewuste notulen aangegeven wordt, na van dat resultaat voorlezing te hebben gedaan, als volgt "besloten (heeft) : schorsing, maar zonder inhouding van wedde"; dat het middel derhalve niet in die zin kan worden uitgelegd dat het gegrond is op het feit dat de gemeenteraad op 1 juli 1994 een straf opgelegd zou hebben, waarop hij op 13 juli teruggekomen zou zijn, noch bijgevolg op een schending van artikel 307, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet onder het voorwendsel dat de op 1 juli zagezegd uitgesproken straf niet ter kennis gebracht is binnen de termijn van 10 dagen waarin die bepaling voorziet;

Overwegende dat de debatten dan ook dienen te worden heropend met het oog op de voortzetting van het onderzoek,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep van 13 december 1994 wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden voor het overige heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zestien december 1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.